

שנים יהודה גראם

אבדק"ק האלמין

בעהמח"ס: קובץ ספרי ארץ ישראל כ"ו חלקים, שמירת המצוות כהלכתן ח"ן חל', קובץ ספרי כשרות ג"ן חל', קובץ ספרי שחיטה כ"ו חל' קובץ ספרי ניקור ל"ג חל', קובץ ספרי שמירת שבת ד"ח, קובץ ספרי מקוואות ח"ח, שמירת הברית י"ח, דברי תורה עה"ת ז"ח, קובץ ספרי סת"ם כ"ב חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ י"ז חל', שכר ועונש ו"ח, שו"ת זבחו זבחי צדק ג"ח, אור הזוהר ה"ח, ועוד.

ראב"ד ביי"ד "דרשו צדק" לעניני ממונות

קהל עטרת ישעי' האלמין • רחוב נחל לכיש 24/8 • רמת בית שמש

ב"ה, יום ג' לסי' ו"ירח את ריח בגדיו – כולו כאדרת שער ויקראו שמו עשוי כ"ה חשוון שנת "תשע"ח לפ"ק" - בדיוק 3 שנים ל"הטבח הנורא בהר "נוף" - "נוף" ראשי תיבות פ'אה נ'כרית"

להסיר מכשול עבודה זרה ממחננו! – ובערת הרע מקרביך

בדבר פאות נכריות שקבלו הכשר מרבנים, שכסף עוור עיניהם וסילף דעתם, ולכן מכשילים את עם ישראל בעבודה זרה ממש, ומביאים את כל האסונות על עם ישראל רח"ל.

ידוע משנים קדמוניות, שגדולי הדור שליט"א יצאו כנגד הפאה הנכרית שבדורנו, ועמדו על ענין השאלה של תקרובת עבודה זרה בפאות נכריות, המעורב בהם שיער אדם שהובא מהודו. הגרי"ש אלישיב זצ"ל, ומרן הגר"ש הלוי וואזנער זצוק"ל, ויבלח"ט מרן הגר"נ קרליץ שליט"א והרבנים הגאונים חברי הבד"ץ העדה החרדית ובראשם הגאב"ד רי"ט ווייס שליט"א, העלו כולם לאסור פאות כאלו בלבישה. וכתב מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל (בתשובתו מיום ה' סיון תשס"ד): אסור להשתמש בפאות נכריות העשויות משער אדם שהובא מהודו, עכ"ל. ובמכתב נוסף (מיום י"א סיון תשס"ד, כתב בתו"ד, ובקובץ תשובות ח"ג סימן קי"ח וז"ל: "הדבר פשוט שאומרים בזה סתם עכו"ם לעבודה זרה, שהרי עצם מטרת המתגלחים הוא לעבודה זרה", עכ"ל. ומרן הגר"ש הלוי וואזנר זצוק"ל כתב במכתב, וז"ל: **מי יודע אם גם זה גרם להרבה מקרים גופניים ונפשיים בבתי ישראל, עכ"ל.**

והגר"מ שטרנבוך שליט"א בתשובות והנהגות (כרך ה סימן רס): אודות פאות נכריות, העשויות משער טבעי או בתערובת שער טבעי, שנתברר, שמרבית מהם המשווקות תחת מותג של שער אירופאי, מקורם מהודו, שגזיזתם היתה סוג פולחן לעבודה זרה, ונמכר לאחר הטקס הנ"ל ליצרני הפאות שמעבדים אותו באופן כזה שעייזו מקבל תחושת מגע של שער אירופאי, ויש להם דין תקרובת ע"ז ממש, כמו שיבואר לפנינו. י"א דיי הרג ואל יעבור! - ובשו"ע יו"ד (סי' קנ"ה סעיף ב'), הביא ב' שיטות, אם איכא דין יהרג ואל יעבור באיסור הנאה דתקרובת ע"ז, וכתב הש"ך, דהסכמת הפוסקים כסברא הראשונה להקל, וכן נוטה דברי המחבר, אבל דעת א"י הגר"א שם (סקי"ד), דגם בזה יהרג ואל יעבור כדין אביזריהו דע"ז. והריב"ש (סי' רנ"ה) כתב, שגם באיסורי הנאה של סתם יינם דרבנן, אין מתרפאין בהן כלל, ודבריו הובאו ב"חכמת אדם" (כלל פ"ח), ומי יערב לבו להקל באיסור יהרג ואל יעבור!.

איסור להחזיק בביתו: ומלבד איסור הנאה שיש בזה, אסור ג"כ להחזיקו בביתו לפי שיטת הרמב"ם והחינוך הנ"ל, דאיסור הנאה נלמד מקרא ד"לא תביא תועבה אל ביתך", וע"ע רש"י ע"ז (סד. ד"ה רבנן), דהמצוה ד"אבד תאבדון" הוא גם בתקרובת ע"ז כמו יין נסך, ע"ע קה"י בבא קמא (סוף סי' ג').

הנמנע מלאבד נחשב כעובד עבודה זרה: וראוי להביא בזה דברי קדוש ה' ה"אור החיים" הקדוש על הפסוק (שמות כ"ג - כ"ד) "לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם וגו' כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם", שכו'. ולהיות שרצה לצוותם על הריסתם ושברונם, לזה קדם לומר לא תשתחוה וגו', לומר, **שאם לא הרס ולא שיבר, הנה הוא כעובד עבודה זרה, כי ה' תופס על המחשבה בעבודה זרה, וצריכין היכר לשלילת מחשבת ע"ז מלבם, ואין היכר אלא בשבר מצבותיהם, ואם לא יעשו כן, הרי הם כעובדי ע"ז עיי"ש.** ואף על פי דמשמעות הפסוק והאזהרה משמע, דאיירי בשבירת ע"ז עצמה, מ"מ, בודאי שגם מי שנמנע מלאבד תקרובת ע"ז, יש בו נגיעה מהעבירה על הלאו דלא תשתחוה, וחיל ורעדה אחזתנו כשאין אנו מקיימין מצוה זאת. וכ"ש הנהנה מן התקרובת עבודה זרה.

חילול השם: וידועים דברי רבינו ה"חזון איש" זצ"ל (מועד סי' ל"ח) שהנהנה מדבר שנוצר בעבירה, הוא חילול השם נורא מאוד, שמראה שאינו חס לכבוד שמים. ובודאי שערות אלו שנתגלחו לכבוד עבודה זרה,

אשר אין לך מרידה גדולה בכבוד שמים גדול מזה, איך אפשר להנות ולהתייפות בזה, ובודאי חמור הרבה יותר, ממי שרק אינו מאבד ע"ז, שמבואר באוה"ח הק' דנחשב כעובד ע"ז, א"כ כ"ש הנהנה ממנה, ובפרט אנו שבארץ ישראל אשר נצטוינו בכניסה לא"י במצוה מיוחדת, לאבד ע"ז "ולשרש אחריה". וע"ע "צפנת פענח" שדייק ג"כ מסנהדרין (צ' ע"א), דבביטול מצות עשה דונתצתם מזבחותם ה"ז כעובד ע"ז ממש, ע"ש היטב, (ועי' תוי"ט ע"ז פ"ג מ"ח, דתקרובת ע"ז חמור מע"ז גופא, שמתמא באהל).

קריאה נרגשת לבנות ישראל: ודע, שלפני יותר משלשים שנה הדפסתי בקונטרס "דת והלכה", בירור מקיף מחשש השערות מהודו, והבאתי שם שזה איסור גמור, אלא שכתבתי, שמן הראוי לבצע חקירה יסודית ומקיפה בנושא זה, וכיום, נתברר הדבר מהרבה מקורות מוסמכים, וגם שנתברר שהשערות מהודו הם מטיב מיוחד, ואפילו בקוריאה או סין שלא חסר להם שערות, ג"כ מייבאים מהודו ומערבים ממנו, היות ומשפר את טיב הפאה, ויש מאות סוגי פאות שמעורב בהם שער מהודו, והרי נתבאר חומר איסור זה, וע"כ יש להזהר בזה, וכמ"ש. **ונשי ישראל שזכו שהעידה עליהם התורה, שידם לא היתה במעל, ולא השתתפו בחטא העגל, ולא נתנו לכך נזמי הזהב, ודאי שגם לעת כזאת תעמוד להם צדקתם, ויקדשו שם שמים בעולם, ויפרסמו בכל העולם כי אנו עם ה' נאמנים אך ורק לה' ולתורתו,** וע"ז נזכה במהרה לראות ביצועת ה', להעביר גילולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון, וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, והיה ה' למלך על כל הארץ וגו'. **ומדברינו תצא הקריאה: בנות ישראל! הטהרו והחליפו שמלותיכם! שכרן רב מאד!!! עכ"ל"ק.**

אני רוצה למחות נגד אלו שמפרסמים, שלכאורה, החזון איש זי"ע התיר מלכתחילה פאה, ואתמה איך נכתב שם, בשם מרן החזו"א שזה מותר לכתחילה??? בעוד שלנו ידוע (מובא כל מה שכתוב להלן בספר הכתר והכבוד לחי עולמים), שאמר על זה "סישמעקט מיט א דאורייתא!!!" והנה אשת מרן החזון איש זי"ע הלכה עם מטפחת בלבד, כך העיד גיסו הקדוש מרן רבי יעקב ישראל קניבסקי בעל קהילות יעקב מסייפלר זי"ע. ושמענו זאת מעדות אישית מפי תלמיד חכם שנסע במיוחד מירושלים, ושאל בפירוש את מרן הסטייפלר זי"ע, כיצד הלכה אשת מרן החזון איש זי"ע, והשיב לו מפורש שלא הלכה עם פאה, רק עם מטפחת. והוסיף מרן הסטייפלר באומרו, אף על פי שלא שמעתי מהחזון איש מפורש מה ההלכה בדין פאה נכרית, אבל זאת אני יכול להעיד, שאשתו לא הלכה עם פאה, רק עם מטפחת ומלבד כל זאת, כל בר דעת שבקי מעט בהדרכותיו והליכותיו של מרן החזון איש זצוק"ל, יכול לדעת מה אחז מרן החזון איש זצוק"ל, כיצד יש לנשות ישראל הכשרות לקיים את מצות כיסוי הראש בצניעות. וכפי שנביא מדבריו ומאגרותיו, אשר מהם נוכל ללמוד את דעתו הקדושה בענין זה. - ראשית כל עלינו להתבונן מה היתה דעתו על הענין מבחינת ההלכה מרן החזון איש זצוק"ל אמר לי ביחוד, לגבי הליכה עם פאה נכרית: "סישמעקט מיט א דאורייתא!!!" (-כלומר פאה נכרית נודף ממנה ריח של איסור דאורייתא!). (אחד ממקורביו מזקני התלמידי החכמים בבני ברק ששמע מפה קודשו). - עד כמה מאירים לעינים ומתוקים לחיך הם דבריו הנפלאים של מרן החזון איש זי"ע, שהתבטא על הפאה בלשונו הטהור "סישמעקט מיט א דאורייתא!!!" ומי היתה רוצה להלך בחוצות, כאשר על ראשה מוטלת הפאה, אשר נודף ממנה ריח של איסור דאורייתא!! והנה מלבד עדות זו, יכול כל בר דעת לראות את דעתו הבהירה באגרותיו, כפי שנביא כאן מעט מהם. שהרי הנידון שלנו, הוא דבר שלכולי עלמא ישנם פוסקים שסוברים שהוא איסור גמור, ובכל פעם שיוצאים לרחוב עם פאה, הרי זה נידון ושאלה של איסור גמור (ועיין עוד בספר הכתר והכבוד שהאריך בזה).

ואודה מאוד להמזכה הרבים הגדול הגה"צ המקובל הרב יקותיאל פיש שליט"א, שלחם מלחמת ה' צבקות לבאר וללבן כל הבירורים, והגיע למסקנה שההכשר לא הכשר כלל. - הערה מה שכתב לי הרהגה"צ הנ"ל: בענין מה שאמרתם בשם הגה"ק רבי פנחס מקוריץ, שכאשר משיח יבוא יהיה תלוי בחוט השערה, די ש לפרש דהכוונה היא לחוט השערה של הפאה: כבר כתבו כן האדמו"ר רבי יואל מסאטמר והגה"ק רבי אהרן ראטה, ששניהם כתבו דכוונת רבי פנחס מקוליץ היתה לפאה הנכרית, ולפי הנראה מדבריהם אין זה "פירוש" בכוונתו אלא הוא בעצמו כך אמר. מצורף בזה. **ענין שהגאולה תלויה בפאות הנכריות.** - דברי הג"ר יואל שווארץ בשם הבבא סאלי זצוק"ל: **לפני שמושיח יבוא, האנשים ישרפו את הפאות הנכריות.** - דברי הג"ר בנימין רבינוביץ זצ"ל: **כאשר הנשים מחליפות את הפאות במטפחת, זה סימן לגאולה.** - דברי האדמו"ר מוויזניץ: **הפאות הנכריות הם בחינת "שינו את לבושם", ולכן מעכבות את הגאולה.** - דברי המקובל רבי בניהו שמואלי: **הפאות הנכריות הם סיבת עיכוב הגאולה, ע"כ.** - וכבר התברר בזמנם שבתעשיית השיער בעולם מצוי 98% של שיער אדם שמקורו ממאות מקדשי עבודה זרה בהודו, ומי שלובשת פאה 98% לובשת ועובדת ומשתחוה לעבודה זרה. וכבר ביררו שהסינטטי יותר גרוע מהפאה לבד, ובבדיקות שעטנז מצאו שהסינטטי גם מכיל שער הודו, וממילא כל אלו שהולכות עם פאה סינטטית, הולכות עם עבודה זרה של סינטטי על הראש, ומכשילות את הרבים, בגילו עריות ועבודה זרה ביחד, וכמו שהרמב"ם שאין להם חלק לעולם הבא. **על כן אסרו רבותינו כל שער של פאה נכרית, אפילו סינטטית הנמצא בשווקים.**

"הטבח הנורא בהר נוף = בגימטריה 629 = אישי ציבור [שכל האישי ציבור חייבים על זה שהולכים עם פאה נכרית], ובגללם נהרגו ונשחטו כל הצדיקים בהר נוף = הטבח הנורא בהר נוף = 629 בגימטריה, פרעה בלק בלעם [שהולכים בדרכם], בגימטריה "נחש ארסי" שהולכים בדרכם של הנחש שפיתה את חוה, [שכתוב ויאמר אל האשה אף גימטריה אותיות פאה], היא אמרה פן תמותון פן ראשי תיבות פאה נכרית, פי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: כי אמר אלקים לא תאכלו תאכלו מפל עץ הגן: [ראשי תיבות וסופי תיבות צנעה - צניעות, שלא צריכים צניעות ומתירים פאה, והמדרש בראשית רבה (יח ב') על כל אבר ואבר שהיה בורא בה היה אומר לה: תהא אשה צנועה], כמו כן המתירים פאה נכרית הם גלגולים של הנחש שפתה לעבודה זרה, ולגילוי עריות ככתוב בתורה, וכן, הנחש השיאני, בגימטריה 739 = כפת ברזל, שבגלל זה באים הטילים ח"ו וצריך הגנה של "כיפת ברזל", וכיסוי הראש כהלכתה, זה הכיפת ברזל של עם ישראל. = בגימטריה הנמוך ביותר, שמי שנותן הכשר על פאה של עבודה זרה, הוא הנמוך ביותר בעם ישראל, וכן בגימטריה ירבעם בן צרעה, שהוא כמו ירבעם בן צרעה שהחטיא את ישראל לעבודה זרה (מלכים א פרק יב, פסוק כט-לג), וכן הרבנים המכשירים אומרים על הפאות אלה אלהיך ישראל. ועוברים ומכשילים הרבים במצות עשה, של לאבד מן העולם עבודה זרה (סנהדרין ז א; רמב"ם עבודה זרה ז א; טוש"ע יורה דעה קטו יד), דהיינו הפסילים והאשרות, ושאר הדברים שעבדו להם. ומצוה לאבד כל הבניינים שנעשו בשביל העבודה זרה, כגון המזבחות והמצבות, וכל הנעשה לכבודה, כגון התקרבות שמקריבים לפניה, וכן כלי תשמישה, מצוה לאבדם שנאמר: כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשירי תכרתון (שמות לד יג), ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת ואת כל פמותם תשמידו (במדבר לג נב), ואת אשיריהם תגדעון ופסיליהם תשפרון פאש (דברים ז ה). אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים וגו' ואת אשיריהם תשפרון פאש וגו' (שם יב ב - ג). - רוב מוני המצות מנו את כל האיבודים הללו במצוה אחת (ספר המצות עשה קפה; סמ"ג עשין יד; חינוך תלו). ומהגאונים יש שמנו שתי מצות עשה: לשרוף צורות אלילים; לגדע אשרות אלילים (בעל הלכות גדולות הקדמה עמי' יז קכה-קכו). מצות עשה לאבד מן העולם עבודה זרה, ויש שמנו שבע מצוות: לאבד שם עבודה זרה; לשבר מצבותם; לגדע אשרה; לשרוף אשרה; להשמיד במוותם; לנתץ מזבחותם; לאבד כלים שנשתמשו בהם לעבודה זרה (סמ"ק לו - מג). ומי שיש סיפק בידו לבער העבודה זרה עובר על מצוה זו (חינוך תלו).

הרבנים אשר נשותיהם ובנות משפחתם הולכות בפאה נכרית, לא נאמנים על פי תורה, כי הם נגועים ואסור להם לפסוק הלכה בענין פאה, כידוע כי השוחד יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים. ונאמר לרבנים המכשילים האלו שאומרים: אלה אלהיך ישראל עגל הזהב גימטריה עם הכולל פאה נכרית = 766, והם נושאים באשמה על כל המגפות שיש בעם ישראל, כמו שכתב השדי חמד (סי"ב), כי עון זה מביא מיגיפה ר"ת מפני גלוי פאת הנשים. ובעלה שיש בידו למחות ואינו מוחה נקרא רשע, אותיות שער. ור"ת שער באשה ערוה - "שיביע" לרמוז שתרד לשבע מדריגות גיהנם על ידי זה עכדה"ק, גם כותב שם: ששער אותיות רעש, שזה מביא רעש רעידת אדמה. והובא דבריו בחקל יצחק סימן (פ"ב). מי לא מפחד מדברי השדי חמד שאומר שתרד לשבע מדרגות בגיהנום? ואומרים מותר לך מותר לך!!! - יציאה בפאה נכרית עם הכולל בגימטריה 884 - בא על ידי זה הרעידת האדמה עם הכולל = 884. קיבלתי עכשיו מהרב אבישי כהן גימטריה יפה: פאה נכרית = 766 = מרבני ערב רב - רבנים מתירים בפאה = 1090 = בדיוק = "יד על כס י-ה מלחמה לי-ה-ו-ה בעמלק מדור דור" - ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור = 768 = פאה נכרית + המילים. רמז שמשא רבנו נלחם בפאה נכרית שהיא ריכוז כל הע"ז - פאה נכרית = טומאת עמי כנען. - קליפת מדין מואב. שקליפת של עמי כנען לא זכה משה רבנו לבער, ולכן בדרא בתראה צריך לסיים לשבור אותה בשביל הגאול, ע"כ.

בת עמי, איך תוכלי להחריש וכבוד ה' מתחלל בכל מקום בעזות וחוצפה? רק אין יראת אלקים במקום הזה, ואם תחרישי בעת הזאת, מרה היא אחריתך. לכן כולנו נהיה שם כולנו נפגין ונמחה, נגד הבית יעקב והסמינרים, והנשים הפרוצות, ובכך נבטל את כל הגזירות, בואו ונשרוף את הפאות, במעמד קידוש ה' גדול!!! - הזדעזעי ארץ ומלואה: הזדעזעי ארץ ומלואה, על הפשע הנתעב של מנהלי הסמינרים, שמחטיאים את הבנות בפריצות הנוראה של הפאות הנכריות. - הזדעזעי ארץ ומלואה, על הפשע הנתעב של הראשי ישיבות, שמחטיאים את בני ישראל בפריצות הנוראה של הפאות הנכריות, ולמה מתפלאים שיש גיוס? הלא החזון איש זי"ע אמר: כל הגזירה של הגיוס היא בגלל הלבוש הפרוץ של הנשים. אז מי אשם על הגיוס, הכנסת, המדינה, הבג"ץ או הבד"ץ? - מי ישא באשמה על 130 אלף טילים שח"ו ישוגרו לעבר ארץ ישראל? ומי יהיה אשם על פצצת אטום שתיפול ח"ו? אבל אשמים אנחנו! אנחנו, אנחנו הרוצחים! שלא שרפו את העבודה זרה הפאה הנכרית.

כל אשה שהולכת עם פאה, הורגת את הילדים הקטנים והבעל שלה, שבמדה כנגד מדה, שחוטאים בראש עם עבודה זרה, ונלקים בראשם שלוקחים את ראש המשפחה, ונשארים יתומים ואלמנות, כמו שכתב פוסק הדור הרב שמואל הלוי וואזנר זצ"ל, מי יודע אם גם זה גרם להרבה מקרים גופניים ונפשיים בבתי ישראל, עכ"ל. וכל האסונות באים מהפאה של עבודה זרה, היא הולכת עם עבודה זרה על הראש. - ואיך שולחים את הבנות לבית ספר, כשהמורה הולכת עם פאה של עבודה זרה? אסור להתפלל שם, ולא לברך ולא

ללמוד, צריך בית ספר כשר שהמורה הולכת עם מטפחת! – אנחנו צריכים ללמוד מחדש אלף בית : - מה יהודי לומד בהתחלה? - קמץ אלף א - מה זה קמץ? ראשי תיבות קליפה מיכשפה צ'רעת! - אלף ראשי תיבות א'סור ל'לבוש פ'אה!

על כולנו לעשות תשובה, וללבוש מטפחות צנועות וחצאיות ארוכות וגרביים שחורים ועבים, ובכך נבטל את הגזרות, ולא נסכים בשום אופן לעבוד עבודה זרה! כל ילד וילדה צריכים לדעת, שהפאה זו עבודה זרה ואסור להם ללמוד ולהתפלל ולומר ברכות וקריאת שמע נגד הפאה, זו עבודה זרה וגילוי עריות, כמו שפסק הגה"צ הראב"ד הגר"ם שטרנבוך שליט"א, והגר"ם רבי משה מרדכי קארפ שליט"א. ופסקו שאי אפשר לסמוך על הרבנים המתירים עבודה זרה!!! - והגר"ם שטרנבוך כתב: **ורב שמעניק הכשר לכל סוגי פאות כולל פאות ארוכות וכדומה, שהם ללא חשש שער עבודה זרה, הרי הוא כנותן הכשר על חזיר שאין בו איסור נבילה, ומסכן בזה עיקר קיומינו שמכניסים פריצות בבית ישראל ומטמאים עם ה', עכ"ל.**

הידעת? שכל הפאות הם עבודה זרה, ורימו אתכן כל השנים! לכן, עתה רוצים לארגן בתי דין שיזמנו את כל הסוחרים והרבנים המכשירים, שרימו אותנו כל השנים עם הכשרים מזוייפים, וכל אחד יתבע את הסוחרים והרב המכשיר ב-10 מיליון ש"ח!!! תביעה יצוגית על שרימו אותנו, ומכרו לנו עבודה זרה במקום פאה, בזבוז הכסף לקניית פאות, ועל כל האסונות שקרו לנו, על הכל ישלמו מחיר כבד. לא ביקשו ישראל לעבוד עבודה זרה, אלא כדי להתיר להם עריות בפרהסיא.

ילדות בבתי הספר צריכות לצעוק על המורה: **הפאה זו עבודה זרה, עד שאת לא תלבשי מטפחת, אנחנו לא נלמד ולא נתפלל נגד עבודה זרה! אם את רוצה ללכת עם פאה, תלכי להיות מורה כמו אצל בתי הכמרים! שם מקומד!** - בנות ישראל! - לא להתארס לבחור שרוצה פאה, הוא מקולקל ורשע, כך פסק מרן רבי עובדיה יוסף ועוד 114 פוסקים. - בחורים יקרים! אם הראש ישיבה אומר לך שאשתך צריכה ללכת עם פאה, אל תלמד אצלו תורה, כי הוא בלא יודעין, בטעותו מתפקד כמו כומר, ולא כמו ראש ישיבה! הכמרים הגויים רוצים שכולם ישתחו לצלם, וזה מה שהרבנים רחמנא ליצלן באין יודעין, גורמים בהוראות השגויות שלהם.

לכן שמח לבי ויגל כבודי לראות את גבורי כוח עושי דברו של הקב"ה, שמשתדלים להציל את אחינו בניי במצוות ביעור עבודה זרה מארצנו, שהם מהמצוות שמקרבים הגאולה שלימה, וכידוע מספה"ק, שמצוה שרק יחידים מקיימים אותה נקראת מת מצוה, והם מקבלים חלק של כל העולם כולו, וב"ה שזכינו שכמה רבנים צדיקים נכנסו בעובי הקורה ולקיים הפסוק וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׁרְפוּן בְּאֵשׁ (דברים ז ה). אַבְדָּ תִּתְאַבְּדוּן אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ שָׁם הַגּוֹיִם וְגו' וְאֲשֶׁרֵיהֶם תִּשְׁרְפוּן בְּאֵשׁ וְגו' (שם יב ב - ג). ולקיימו בכל פרטותיה ודקדוקיה. וידוע שכל אדם צריך לקיים כל התרי"ג ואם לא קיימם צריך להתגלגל עד שיקיים כל התרי"ג מצות (שער המצות פרשת עקב, ראה עוד בספר הקדוש קב הישר פרק י"ט, עה"פ תורת ה' תמימה משיבת נפש).

שייטל בגימטריא שטן - מחטיאי הרבים אין להם חלק לעולם הבא: בש"ע אבן העזר (סימן כא' סק"א) כתוב: "צריך אדם להתרחק מהנשים מאד מאד ואסור... להביט ביופיה... והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה ונתכוון ליהנות ממנה" כאלו נסתכל בבית התורף שלה. ואלו הדברים אסורים גם בחייבי לאוין". והמ"ב (סימן ע"ה סק"ז) כתב וז"ל: **"אבל לענין איסור הסתכלות לכולא עלמא המסתכל באשה אפילו באצבע קטנה כיוון שמסתכל בה ליהנות, עובר בה בלאו דלא תתורו אחרי עיניכם** (במדבר טו-לט', רמב"ם הלכות תשובה פ"ד ה"ד), ואמרו שאפילו יש בידו תורה ומעשים טובים, לא ינקה מדינה של גיהנם... בנוסף ללאו "דלא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" עובר המסתכל גם על הלאו "ונשמרת מכל דבר רע" (דברים כג-י), שלא יסתכל אדם באשה נאה ואפילו פנויה באשת איש ואפילו מכוערת כדי שלא יבא להרהר בה (ע"ז כ. וע"ז כ:). ולדעת רבינו יונה (משנה יא' בפרקי אבות ג') **"המסתכל או המדבר עם אשת איש (כדי להנות) שיהרג ועל יעבור"**, כההוא עובדה במסכתא סנהדרין (דף עה) עכ"ל.

העולה מזה, שמראה יופיה של האשה, אסור בהנאה לזרים באיסורי תורה חמורים. הסיבה לכך, כתב במסכת יומא דף עד: "אמר ריש לקיש טוב מראה עיניים באשה מגופו של מעשה". ולכן "אמר ר' שמעון בן לקיש (ויקרא רבה כ"ג י"ב, קאי על הלאו דלאו תנאף), שלא תאמר שכל מי שהוא נואף בגופו נקרא נואף, אלא אף הנואף בעיניו נקרא נואף, שנאמר (באיוב כד' טו') ועין נואף שמרה נשף". ומכיון שמראה האשה יכול להוות מכשול חמור מאד להחטיא את הרבים, לפיכך כתב רבינו יונה באגרת התשובה וז"ל: **"וצריכה האשה שתהא צנועה ונזהרת מאוד שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ מבעלה מפני שהמסתכלים בפניה או בידיה יורדים לגיהנם והיא ענושה על כל אחד ואחד מהם מפני שהחטיאה אותם ולא נהגה צניעות בעצמה ונכשלו בה"**. ובמדרש תנחומא פרשת וישלח ה' כתוב: "ולא תצא לרחוב שלא תכשל עצמה ולא תביא מכשול לבני אדם ונמצאו מסתכלין באשת איש". וכן מובא באורחות צדיקים בשער הגאווה: **"וגם האשה המתקשטת לפני האנשים בזה היא מדלקת לבם ומכנסת הרהורים בלבם, ובזה ענשה גדול מאד שהיא נותנת מכשול לפני הרבים"**.

וביומא דף ט': ובשבת דף ס"ב: **מובא גילוי העריות שבגללו נחרב בית המקדש הראשון, כגון זה שבנות ציון הנשואות התקשטו והלכו ברה"ר ארוכה בצד קצרה באופן שגרם לגבוה להתבלט ביחס לחברתה**

למשוך בכך את עיני האנשים להסתכל על יופין, וכן מובא במדרש איכה. ולפי דברי ריש לקיש שאמר במסכת יומא (דף ע"ד): ש"טוב מראה עיניים באשה מגופו של מעשה", מובן היטב מדוע קוראת הגמרא לחוסר צניעות בשם החמור כל כך גילוי עריות, ומדוע נחרב הבית בגלל זה. בנוסף לזה שהיא מחטיאה את הרבים על ידי זה שמתייפה לפנייהם ומפתה אותם להסתכל ולהרהר בה, היא גם מקלקלת את היסוד המונח בתכלית בריאתה כבת ישראל, ש"כל כבודה בת מלך פנימה". (במדרש רבה בראשית פרשה י"ח אות ב'): מובא שהקב"ה ברא את האשה דווקא ממקום צנוע שבאדם כדי שתהיה צנועה, ועל כל איבר ואיבר שהיה בורא לה היה אומר לה תהא אשה צנועה). בוא וראה את חומרת הביטויים שקראו חז"ל לאותן הנשים המתקשטות ומתייפות ברה"ר כדי שישתכלו עליהן. רש"י במגילה (דף י"ב. ד"ה "איהו בקרי" מגדיר מהו נואף ומה היא נואפת וז"ל: "זה נואף, וזו נואפת, הוא אומר להראות יופיה, וגם היא לכך נתכוונה, שיהיו מסתכלים ביופיה". במגילת רות (ג'ו'), כתב רש"י וז"ל: "אלא אמרה (רות) אם ארד כשאני מקושטת הפוגע בי והרואה אותי יאמר שאני זונה, ולפיכך ירדה בתחילה הגורן ואחר כך קשטה את עצמה". (ועי"ע ברמב"ם הל' אישות י"ג – י"א).

יש כאלה שחושבים בטעות, שמכיוון שהאשה צריכה להתנאות בפני בעלה מותר לה ללכת כך ברשות הרבים. ועל זה כתב החפץ חיים בספרו גדר עולם בתחילת פרק ד' וז"ל: "ואל יטעה אותה היצר שתינצל מן הדין מפני שהיתה צריכה להתקשט עצמה לפני בעלה שלא תתגנה עליו, כי באמת זוהי טעות, דזהו שייך רק בביתה לבד ולא בשוק", עכ"ל. (יסוד זה כתב שם כמה פעמים נוספות). כתב הפלא יועץ (בערך מחשבה), וז"ל: "**ועל אחת כמה וכמה צריכה האשה להיזהר בזהירות יתרה שלא להכשיל את האחרים, כי האשה ההיא תשא את עוונה, והיא נוטלת חלק בראש, כי המחטיא את חברו הוא רע ומר יותר מההורגו, ולכן תזהר שלא תצא מקושטת בפני אנשים.**"

בנוסף להחטאת הרבים בגירוי היצר ובהרהורים רעים שגורמת על ידי הליכתה בפאה נכרית ברה"ר ובכלל זה עוברת גם על הלאו דלפני עור (ויקרא י"ט-י"ד). ועוד עוברת על הלאו דפריעת הראש שגם הוא מדאוריתא, וגם על האיסור דלא תקרבו לגלות ערוה (מ"מ איסורי ביאה כ"א-א'), ועל מנהגי הצניעות של בנות ישראל הנקראים דת יהודית, ועוד שמקלקלת לעצמה את יסוד בריאתה (כמובא במדרש רבה בראשית פרשה יח' אות ב'), בנוסף לכל אלו היא עוברת גם על איסור דאורייתא נוסף של "בחוקותיהם לא תלכו" (ויקרא יח' ג'). מובא בש"ע יורה דעה (סימן קע"ח-א'), וז"ל: "אין הולכים בחוקות העובדי כוכבים ולא ילבש מלבוש המיוחד להם". והרמ"א שם מבאר "וכל זה אינו אסור אלא בדבר שנהגו בו העובדי כוכבים לשם פריצות כגון שנהגו ללבוש מלבושים אדומים" עכ"ל. שהרי ידוע ומפורסם שהירודות ביותר בין הגויות לובשות פאות נכריות ברה"ר למטרות פריצות וניאוף. (שו"ת ד"ח, תפארת בנים לבעל הדרכי תשובה סימן ב', דברי יואל בראשית, חקל יצחק סימן פ"א, כתבו במפורש שהלובשות פאות ברה"ר, עוברות גם על בחוקותיהם).

ולכן גם אם היה אולי איזה שהוא צד ללמד כף זכות על "מנהג" זה של הליכה בפאה נכרית גלויה ברה"ר, אזי ודאי שזה היה שייך אך ורק באותן הפאות כגון אלו שהיו אז בזמן הגזירות לפני כמאה ושמונים שנה, שהיה ניכר היטב שהן גוף זר, אינן דומות לשער אינן מיפות את האשה, ולכן אינן מכשילות את הרבים, וגם אז זה היה רק במצב של חוסר ברירה, אחרת מפני הסכנה הגדולה, בגלל הגזירות של הצאר הרוסי ומתוך בחירת הרע במיעוטו, כמו שכתב גם הראב"ד בנימין ראבינאוויטש זי"ע (בהסכמתו לספר דת משה וישראל) וז"ל: "הנה מנהג חבישת פאה נכרית ברה"ר, חדרה ונתפשטה בתוך ישראל קדושים, לפני כמאה וחמישים שנה, באשמת הצאר הרוסי שגזר על ישראל לשנות לבושם ולצאת בנות ישראל פרועות ראש... על כן במצב של לית ברירה, בחרו את הרע במיעוטו, גם לאחר שבטלה הגזירה נשאר המנהג מאחר שהתרגלו לזה, וכך נמשך הדבר בדורות שאחריהם, עד שנשתכח מקור המושחת למנהג זה", עכ"ל. – להבדיל מהפאות של אז, הפאות שבימנו מיוצרות בכוונה על ידי היצרנים הנכרים למשוך העיניים ולנקר הלבבות של הגברים, ומיפות מאד את הנשים, באותו הקישוט שנאסר על ידי תורתנו הקדושה, ועוד הרבה יותר מאשר שערותיהן הטבעיות. ולכן הן מושכות מאד גורמות לגירוי היצרים "מכשילין אנשים ומחטיאים רבים בהרהורי עבירה שקשין מעבירה".

וכדי להבין את חומרת העוון שיש בו החטאת הרבים, נעתיק את דברי הרמב"ם בהלכות תשובה (פרק ג' סעיף ו') שכתב שם וז"ל: "ואלו הן שאין להן חלק לעולם הבא אלא נכרתים ואובדין ונידונים על גודל רשעם וחטאתם לעולם ולעולמי עולמים המינים... ומחטיאי הרבים" עכ"ל. ובסוף סעיף י' שם כתב הרמב"ם וז"ל: "ומחטיאי הרבים כיצד, אחד שהחטיא בדבר גדול כגון ירבעם וצדוק ובייתוס, ואחד שהחטיא בדבר קל ואפילו לבטל מצות עשה... או שהטעה אחרים". עכ"ל. (ראה עוד בש"ע סימן ש"ז סעיף ט"ז ובמ"ב שם, שאפילו המדפיסים והמוכרים ספרים שיש בהם גירוי היצר הם גם בכלל מחטיאי הרבים, ועוד כתב שם עליהם וז"ל: "אמרו חז"ל גדול המחטיא לאדם יותר מן ההורגו, שההורגו הוא רק בעוה"ז, והמחטיאו הוא גם בעוה"ב"), בספרי (דברים כ"ג-ט"ו) כתב וז"ל: "[כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איבך לפניך והיה מחנך קדוש] ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך, מלמד שהעריות **מסלקות את השכינה**". והרמב"ם בפרוש המשניות על מסכת אבות (פ"א משנה י"ז) הביא התוספתא וז"ל: "על ג' דברים נפרעין מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק לעה"ב, עבודת כוכבים גילוי עריות... עכ"ל. (וכאמור לעיל, ביומא ט': ובשבת סב: הגמרא מונה בין העוונות שגרמו לחורבן בית ראשון את העובדה שהנשים הלכו אז ברה"ר באופן שמשך את האנשים להסתכל על יופיין, והגמרא שם קוראת לזה גילוי עריות), ולכן בחסד

לאלפים (או"ח ג-ד') מובא ש: "כמעט כל עונש האשה בעולם הזה ובעולם הבא וזכייתה לעולם הבא תלוי בזה בצניעות", עכ"ל. ולגבי (מה שהובא קודם ברמב"ם בשם התוספתא) הפירעון בעולם הזה, כתב התשובה מאהבה ודבריו הובאו גם גם בשו"ת חקל יצחק וז"ל: "ועוון זה (הפאה הנכרית) מביא מגפה ר"ל כי מגפה ר"ת "מפני גלוי פאת הנשים", וכן כתב השדי חמד כמבואר לעיל, גם הבית אהרון מקארלין זי"ע והאדמו"ר מסקועלן שליט"א אמרו שהמחלה הידועה ל"ע מתפשטת בעולם כפי מדת התפשטות הפאה הנכרית. כי הסימן החיצוני הבולט של המחלה הנוראה הזאת היא נשירת השער, והוא מדה כנגד מדה על שלא מכסים את השער כראוי (מובא בספר הכתר והכבוד לחי עולמים, והשבט מוסר, אידיש, ובמדריך לצניעות, ובספר היחוד השלם). וכנראה שזו היא גם כוונת רש"י בישיעה ג' פסוק כ"ד וז"ל: "מקום שהיו עושות בו המעשה האמור למעלה (שם בפסוק טו') הלוך וטפוף תלכנה (ושם בפסוק טו') פירש רש"י "שהיו קושרות פיאות נכריות", והוא בגובה הראש, שם תהיה מעשה קרחה, מכה המקרחת את הראש." הלחמי תודה (בנו של בעל ההפלאה זי"ע, מובא גם בברך את אברהם להגר"א פלאג"י) כתב, וז"ל: "שיצא הכרוז בבה"כ מפי כבוד אאמ"ו הגאון זצלה"ה (בעל ההפלאה) בצירוף שני בתי דינים יצ"ו בחרם על לבישת נשים בפאה נכרית... והנה ענין חרם (כנגד הפאה) הוא שנכנס כח עונש החרם ח"ו ברמ"ח איברים, והיאך שייך להפסיד רמ"ח איברים בשביל גילוי שערות". והרב הקדוש רבי בונים מאוטווצק זי"ע אמר פעם כחמישים שנה לפני השואה הנוראה: "הנני רואה שהחלה להתפשט פריצות של לבישת 'פעלי' (כעין חתיכת עור של כבש עם מעט צמר שהי' דבורק לעור והניחו אותה בקצה המטפחת במקום שערות) דעו לכם שאם לא יעצרו פרצה זו, יבוא יום ויתחילו הנשים ללבוש ר"ל פיאות הדומות לשיער, ואז יקום גוי ויחריב את העולם, וישמיד היהודים רח"ל" עכ"ל. והסוף המר ידוע לכולם.

יודע שרבינו הבעש"ט הק' זי"ע שמע תורה מפי הקדוש ברוך הוא, שמקוה שחיטה ועירוב הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם. (ראה ספר ברכות אברהם פ' ואתחנן, בית אהרן בליקוטים, וכן הוא בבעל שם טוב עה"ת פ' יתרו), וז"ל: שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו. יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה השוי"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה כי חס ושלוש מאכלות אסורים מטמטמים את הלב. ויש שאמרו, עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (חגיגה דף י' עמוד א') והאיסור חמור מאוד. ויש אמרו, מקוה היא העיקר להשגיח, שהמקוה יהיה כשר בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלוש בלי כשרות, קשה לו מאוד להתגבר על הרע רחמנא ליצלן. ואחר זה אמר להם, מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקיע איזה מהם עיקר ואמרו כמר וכמר. **והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') בזע"ם תצעד ארץ ראשי תיבות זביחה, עירובין, מקוה, כל אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל.**

נכנס אלי כעת באמצע הכתיבה אחד מן הצדיקים הנסתרים שליט"א, ורואה מה שאני כותב, ומספר לי החלום שחלם היום, שנכנס לכפר של גוים במסירות נפש, ועקר את כל העבודה זרה, ואומר לי תשמע מה שגילו לי עכשיו מן השמים, בזע"ם ראשי תיבות ביעור עבודה זרה מ'ארצנו.

ומסביר לי, שרעידת אדמה שהיתה השבוע, בזע"ם תצעד ארץ, היתה בגלל מה שעשו עם ישראל לבער את הפיאות, לכן לא פגע בארץ ישראל, רק דוקא באירן שהם נגד ארץ ישראל, אבל השאלה, למה הרגישו את זה בארץ ישראל, בגלל הרבנים המכשירים, שהתירו את הפאה, עכ"ל.

ואני מניסיון [שכמעט נכשלת] דן את הרבנים לכף זכות, שכמו שרצו לשלם לי מיליון ₪ שאתן הכשר על הפאה, כך הרבנים המכשירים מקבלים בוודאי מיליונים, מהביליונר הגדול, שהוא רב פוסק גדול, וכתב ספרי שו"ת [נקרוב אלי] שהוא שותף בעסק של הפאות, והוא רימה את הרב וואזנר זצ"ל שיש פיאות שהם לא עבודה זרה. וכן אני מכיר עוד כמה רבנים, גדולי ישראל בעלי מחברים ספרים גדולים, שקנו אותם בהרבה כסף, ורימו את הרבנים, ואכמ"ל.

וממשיך הצדיק נסתור ואם הרבנים לא יסירו את ההכשר שלהם וימשיכו לרמות את נשי ישראל הצדקניות שרוצות לעבוד את ה', ולא את העבודה זרה, עגל הזהב, שהרי הערב רב לקחו את נזמי הזהב של בנות ישראל, ועכשיו הרבנים המתירים, [ראשי הערב רב], מכשירים את "עגל הזהב" של ימינו, בכך שנותנים הכשר לפאה, ומלבישים את נשות ישראל עם הכתר של עגל הזהב... מי יודע, רחמנא ליצלן, מה ילד יום, ח"ו.

ומפורסם שהבעש"ט הק' זי"ע שלח שליח מיוחד לא"י לקנות חלק ולקיים המצוות התלויות בארץ, והס"מ אמר לשליח שאם לא יפסיק לעסוק במצוות אלו, יעזוב את כל העולם כולו ויניח מלוא כוחותיו עליו, והשליח פחד מהס"מ והפסיק תיכף בקיום המצוות התלויות בארץ. ואם בזמנו של רבינו הבעש"ט הק' זי"ע, שהיה קשה מאוד להגיע לא"י, אעפ"כ שלח שליח מיוחד לקיים המצוה הזאת, על אחת כמה וכמה בזמנינו שבניקל לקיים מצוה זו. ולמחוק ולבער עבודה זרה, הרי לפנינו גודל מעלת מצות אלו, שעושים נחת רוח גדול לאבינו שבשמים, נשמתהון דצדיקא משתעשען בגנתא דעדן, ובגיניה נזכה למשה"כ "ושבתם איש אל אחוזתו וגו'. ואשרי חלקכם ואשרי יולדתכם של כל אלו שזכו לזכות לאחבני" להיות להם חלק בביעור עבודה זרה.

זכות זו לבד כבר די שמיח צדקינו יתגלה לנו תיכף ומיד ממש, ויהי רצון שזכות המצוה הזאת תגן בעדינו, ובקרוב נזכה לקיימה כהלכתה עם משיח צדקינו בב"א.
המצפה לישועת ה' הקרובה

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין
בית שמש, ארץ הקודש